

Silv. Skerl:

Na lisičji poti.

Bila je nedelja. Pri Mlačevih je bilo vse tiho. Oče je šel v brda, mati je ležala. Bolehala je že tri mesece. Tone se je šetal po dvorišču. Ko se je našetal, je stopil k mami v sobo ter jo vprašal, ako sme v cerkev k maši.

»Pojdi le, Tone, a naravnost v cerkev. Ne mudi se po cesti.«

»Prav, mamica!« In hajdi, šel je v vas. Pred vasjo je našel Tinčeta.

»Kam pa greš?«

»K. maši.«

»Hahaha! Glej ga, no! Pojdi rajši z menoj; grem v gozd. Našel sem lisičji brlog.«

»Rekel sem materi, da grem naravnost v cerkev...«

»Neumnost! Kaj bo mati zvedela; saj je bolna. Pojdi!«

Tone ni ugovarjal. Lisičji brlog je vlekel. Udarila sta jo po ozki stezi v gozd. Kakor v svetišču je bilo v gozdu tiho. Le iz vasi se je slišalo zvonjenje zvonov.

* * *

»Kje pa je Tone Mlačev, botra?« je vprašala teta Francika staro Marjeto.

»Nisem ga —, ravno tukaj prihaja. Tone, kje si pa bil?«

Tone je prihajal po cesti. Hotel je biti pred cerkvijo po dovršeni službi božji, a prekasno je došel. Ko je zagledal teto Franciko in staro Marjeto, se je urno obrnil ter šel, ne da bi odgovoril na vprašanje Marjete, z velikimi koraki nazaj.

Ko je prišel domov, je šel na seno. Oče je bil že dolgo časa doma. Mati danes ni vstala. Ako umro?...

»Tone!« — ga je poklical oče.

»Pridem!«

Ko je prišel v sobo, mu dé oče, naj ostane pri materi. Sam pa je šel po opravkih.

Nekoliko časa sta molčala sin in mati. Potem je vprašala mati:

»Kdo pa je imel danes sveto mašo?«

Tone ni vedel kaj odgovoriti. Rekel je:

»Gospod kaplan.«

»Tako? ...«

Prišla je teta Francika.

»Kaj pa je s Tonetom? Danes je imel gospod župnik med sveto mašo tako lepo pridigo. A kje je bil Tone? Nisem ga videla ...«

»Kdo je maševal?« vpraša mati.

»I no, gospod župnik. Škoda, da ni bilo Toneta ...«

Tisto nedeljo zvečer je dobil Tone pošteno plačano svojo lisičjo pot.

Ksaver Meško:

Naša mucika.

O mucika, kaj oblezuješ
tako se slastno?

Pa zopet za južino snedla
si miško mastno?

Le lovi jih, le hrustaj jih,
ti muca bela,
očiščena da kmalu miši
bo hiša cela.

A glej, da ne dobi te Brani,
po tebi hlastne,
ker tudi Brani se ne brani
pečenke mastne.

